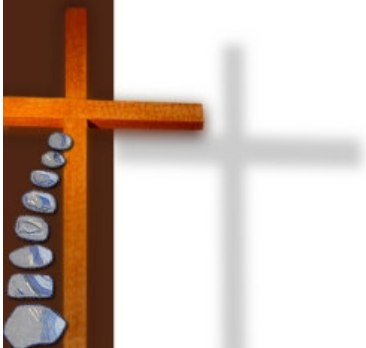

Zondag 17-08-2014 10.00u
eredienst
Ds Laseur (wijkpredikant)
Thema: <thema>

Preek

Tekst: Genesis 21: 12 en 17

Maar God zei tegen hem: 'Je hoeft je niet bezwaard te voelen vanwege de jongen of je slavin. Alles wat Sara je vraagt moet je doen, want alleen de nakomelingen van Isaak zullen gelden als jouw nageslacht.' Maar God hoorde de jongen kermen, en een engel van God riep Hagar vanuit de hemel toe: 'Wat is er, Hagar? Wees niet bezorgd: God heeft je jongen, die daar ligt te kermen, gehoord.'

De lach en de traan in het leven liggen soms nèt zo dichtbij elkaar als het rechter- en het linkeroog van een mens. Aan de ene kant wordt er in huize Abraham een fééstje gegeven. Sara, moeder op leeftijd, had zoonlief Izaäk niet langer aan de borst. Hij begint kind-af te zijn. En heeft 't leven gehouden!

Met de nieuwe fase, die aanbreekt, doet de beoogde stamhouder zijn aanspraak gelden. Aan de andere kant loopt het feestje op het tegendeel ervan uit, als daar tegelijkertijd iemand met een pruillip zit. Er vallen wóórden. Niet zelden ook gevolgd door dáden. Twee kinderen van één vader en twéé moeders.

Patchwork-family heet zo iets tegenwoordig. Plots leven Sara en Hagar 'ieder voor zich'. Enkel Abraham lijkt met zijn houding alsnog iets te vertolken van: 'God voor ons allen'. Deze eeuwenoude tweedracht zet zich nog steeds door in de verhouding tussen Israël en Arabieren, die zich beroepen op Ismaël.

Dertien jaar lang dacht laatstgenoemde éinig erfgenaam te zijn. Ook hij was evenals Izaäk besneden (Gen.17:26). Abraham zat met de situatie in zijn maag. Welke ouder zal kiezen tegen zijn eigen kind? Het bloed kruipt waar 't niet gaan kan. Een vriend kun je een poosje ontlopen. Familie níet. Hier géén 'happy together'.

Sara voelt zich ergens nog maar pas 'moeder'. Abraham kan zo níet genieten van het vaderschap: Maar God zei tegen hem: *'Je hoeft je niet bezwaard te voelen vanwege de jongen of je slavin. Alles wat Sara je vraagt moet je doen, want alleen de nakomelingen van Isaak zullen gelden als jouw nageslacht.'*

Gemeente, het leven is een woestijn, als liefsten thuis níet meer met elkaar door één deur kunnen. Ja, wat is de 'beste erfenis' die je elkaar nog kan geven als je je 'slaaf van de omstandigheden' voelt? Vrijheid! Hagar en Ismaël dórsten ernaar. Liever leven 'op water en brood' dan veel vernederingen slikken.

Maar hoe kun je met-God-op-weg blijven, als wegen anders lopen dan gedacht? De karavaan van het leven trekt vaak verder, maar aardse moeders vragen zich doorgaans nog meer dan

Zondag 17-08-2014 10.00u
eredienst
Ds Laseur (wijkpredikant)
Thema: <thema>

‘vaders’ af: ‘Wat moet er worden van ons kind?’ Soms vinden partners ‘t moeilijk daarover met elkaar in gesprek te blijven.

En niet zelden is dat weer aan kinderen te merken. *Maar God hoorde de jongen kermen, en een engel van God riep Hagar vanuit de hemel toe: ‘Wat is er, Hagar? Wees niet bezorgd: God heeft je jongen, die daar ligt te kermen, gehoord.’ Het staat er twee keer: God hóorde de jongen. Ismaël: God hóórt...!*

Gelóven we in de oaseërvaring van de God die liefdevol navraag doet: ‘Wát is er?’ Vaak denken we, dat dit enkel en alleen is weggelegd voor 24-karaat-gelóvigen als Abraham en Sara (Hb.11:11). Maar ook Sara had twijfelmoment toen ze om belofte van God moest lachen en Hagar later huilen (Gen.18:12;21:16).

Ook nu is het gekerm níet van de lucht. Onder Joden en Arabieren. ‘t is hóógste tijd voor een nieuw uitroepen tot God. Ja, soms lijkt Hij bij monde van Jezus niet of nauwelijks te reageren. Zoals bij de Kananese vrouw (Mt.15:23). Zoals ook Jezus Zélf aan het kruis bijna géén gehoor meer leek te vinden (Mt.27:46).

Gemeente, het zuchten van de schepping in barensnood laat God níet onberoerd (Rom.8:22). Enkel de Geest van Jezus brengt ons als kinderen terug aan de borst van de Hemelpappa, die voor ons zorgt als Moeder. Ja, d’r is féést in hemel om elkeen, die zich langs de weg van gebed in Gods armen stort (Luc.15:7)...Amen.